

Ömür Dediğin Kaç Nefes

— İbrahim Kilik · 06 Kasım 2009

Bir ikindi telaşı düştü yüreğime,
Ellerim titrek.
Baktım güneşe irkilerek.
Beklediğim yolcu çok uzaklarda,
Ömür onsuz bitecek.

Kelimeler, kitaplarda durduğu gibi durmuyor.
Zaman,
Yelesi kabarmış atlar misali yel yepelek.

Ne zaman duaya dursa dervişler,
Kozasını yırtar bir kelebek.
Yan yana durur gönlümde kılıçla ipek.

Ah!
Bu derdin dermanını sen bilemezsin tabip.
Yüreğimden elini çek.
Kervan, dağı aşmadan yetişmeliyim.
Ömür bitti bitecek....

Her akşam,
Gönlümü bir ipek bohçada baş ucuma koyarım.
Bir ince düşünce alır düşlerimi.
Fesleğen kokan hayallere dalarım.
Gözlerimde gözümde sakındığım tüter.
Bu minval üzere,
Kelimeler; kılıçtan keskin kaleme teslim.
Kâğıt ağlar, ben ağlarım.
Zamanın kavislerinde kaybolur,
Aşk soluyan kelebek...
Ankara,06.11.2009 İ.K